

**BEETGENOMEN OF BOONTJE KOMT OM ZIJN LOONTJE
(EVER BEEN HAD?)**

Eenakter

door

DORIS M. DAY

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEETGENOMEN OF BOONTJE KOMT OM ZIJN LOONTJE- EVER BEEN HAD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DORIS M. DAY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mevr. Ranson
Beany
Nancy
Mevr. Bevan
Mevr. Wallace

DECOR:

De woonkamer van het huis van Mevr Ranson. Ongeveer 9.30 's morgens. De kamer is prettig gemeubileerd maar ziet eruit of er in geleefd wordt, met een naaimachine open op de tafel, en allerlei artikelen voor het naaien van kleding er omheen. Er is een raam dat uitkijkt op de tuin en het hek van de bureu.

Als het doek opgaat zit mevr. Ranson achter de machine te naaien. De radio is aan, ze is bezig, dan wordt haar aandacht ergens door getrokken. Ze gaat naar de radio, zet hem af, gaat dan naar het raam en kijkt naar buiten. Ze is een vriendelijke weduwe, van voor in de zestig, intelligent, altijd bezig met de strijd om rond te komen. Ze strekt haar hoofd uit, kijkt verward, en gaat dan aan haar machine zitten. Beany, de hulp voor elke dag komt binnen. Ze is een babbelkous van middelbare leeftijd, maar actief en snel, behalve als het op huishoudelijk werk aankomt.

Beany: Kijk nou. Hij is nog steeds bezig.

Mevr. Ranson (*onschuldig*): Wat, Beany, Wie is nog steeds bezig?

Beany: Hij van hiernaast. Doe nou niet alsof u het niet gemerkt hebt. Hij is weer aan het graven. Hij gooit met die kluiten aarde dat je zou denken dat hij een gat naar Australië aan het graven is.

Mevr. Ranson: Ja, hij heeft meer tempo dan jij vanmorgen.

Beany (*hoort het sarcasme in haar stem niet*) Enorm! (*ze gaat naar het raam*): Merkwaardig om te zien, hoe werk sommige mensen te pakken kan krijgen.

Mevr. Ranson: Je zou kunnen proberen de kunst een beetje van hem af te kijken. Ik verwacht mevr. Bevan elk moment, en het zou prettig zijn als de kamer er dan een beetje netter uitzag. (*Beany maakt een paar bewegingen die suggereren dat ze wat opruimt, terwijl ze praat*)

Beany: Toch is dat vreemd met meneer Wallace. Dat zijn vrouw weg is en zo. Ze is altijd zo precies op die tuin, je zou denken dat het de grasmat van de Arena was.

Mevr. Ranson: Wat weet jij nou van de grasmat van de Arena. Jij kijkt toch nooit naar het voetballen?

Beany: Dat moet je niet zeggen. Ik ging altijd naar Ajax kijken als ik de kans kreeg. Johan Cruiff heeft jaren boven mijn bed gehangen toen ik nog op school zat.

Mevr. Ranson: Dat had ik nou helemaal niet achter jou gezocht.

Beany: Ik heb zes broers. Dan rol je er vanzelf in, ze praten over niets anders. Ik wist meer over penalty's en muurtjes dan ik wist van de bijtjes en de bloempjes. Ik zat altijd de halve vakantie achter een bal aan.

Mevr. Ranson: Je had zeker wel een prima conditie?

Beany: Zeker weten. Menige jonge man heeft zich geschokt teruggetrokken toen hij ontdekte dat onder dit tengere karkas een paar spierballen verstopt zaten. Mij schoffelen ze niet zo gauw om. Tot ik meneer Bean tegenkwam, toen ging ik gelijk voor de bijl. Gek, want hij wist het verschil niet eens tussen een voetbal en een vuilnisbak.

Mevr. Ranson: We moesten maar eens aan het werk gaan.

Beany: O, laat u door mij niet van uw werk afhouden. *(Mevr. Ranson kijkt haar met wanhoop aan. De bel gaat. Beany gaat de deur opendoen. Mevr. Ranson ruimt zelf maar snel een beetje op. Nancy, mevr. Ransons getrouwde dochter komt binnen. Ze is een vrolijke, efficiënte vrouw, van voor in de dertig)*

Mevr. Ranson *(opgelucht)*: Hallo, lieverd. Gelukkig ben jij het. Ik verwacht mevr. Bevan, die komt straks een jurk passen, en Beany heeft nog niet opgeruimd. Ik ben tot gisteravond laat doorgegaan, het is hier nogal een rommeltje.

Nancy: Ik heb je toch gezegd dat je niet zoveel hooi op je vork moet nemen, straks word je nog ziek.

Mevr. Ranson: Welnee. Ik heb de hele middag lui in de tuin gelegen, maar ik moest even snel doorgaan, omdat ze straks komt passen.

Nancy: Mevr. Bevan heeft nogal wat kleren aangeschaft, de laatste tijd, is het niet?

Mevr. Ranson: Ze gaat naar Italië, en ze heeft nieuwe kleren nodig.

Nancy: Als ze er nou gelijk een nieuw figuur bij kreeg. Ze wordt steeds breder.

Mevr. Ranson: Jij hebt makkelijk praten. Jij eet je klem aan chocola, brood en cake, en je komt geen gram aan. Wij dames van middelbare leeftijd leven op crackers en hoop, en we worden nog dik van water.

Nancy: Ach mam, we schelen nou eenmaal een paar jaartjes, daar doe je niets aan.

Mevr. Ranson: We schelen ook een paar centimetertjes, Maar hoe is het op je werk, denk je dat je het leuk vindt daar?

Nancy: Het is er net als op een gewoon kantoor, mam. Omdat ik nou op het politiebureau werk, betekent dat nog niet dat het werk spannender is.

Mevr. Ranson: het is vast een stuk interessanter. Ik wist niet dat ze burgerpersoneel hadden bij de politie.

Nancy: Natuurlijk wel. En niet alleen op de administratie, maar ook in de kantine, en voor de schoonmaak.

Mevr. Ranson: Is er nog iets spannends te melden, een moord, of een grote roofoverval?

Nancy: Ik denk niet dat ze mij erbij zouden roepen, als dat zo was. Het meeste werk dat ik doe is routinewerk, verkeers- overtredingen, kleine diefstalletjes, vermiste personen... *(Beany komt binnen met een stapel kranten precies op tijd om de laatste opmerking te horen)*

Beany: Over vermiste personen gesproken, mevr. Ranson. Moet u deze kranten eens lezen. Het verbaast me altijd dat mensen zomaar kunnen verdwijnen. Net alsof ze van de aardbodem verdwenen zijn. Je zou

toch denken dat er altijd wel iemand is die iets weet, een familielid, of iemand van de burenen... *(het is duidelijk dat ze aan iets bepaalds denkt)*

Nancy: Ach, ik weet het niet, Beany, ik denk dat het in de menselijke natuur ligt dat mensen nergens bij betrokken willen raken. De meesten van ons bemoeien zich met hun eigen zaken.

Beany: Nou, zo ben ik niet, en daar kom ik rond voor uit. Ik vind dat het erbij hoort, dat je weet wat er om je heen gebeurt, en als je je ogen en oren openhoudt, is dat veel spannender dan al die onzin die ze in de krant schijven. O ja, daarvoor kwam ik binnen. Kunnen deze kranten bij het oud papier mevr. Ranson, ze liggen al maanden in de trapkast.

Mevr. Ranson: Graag, Beany. Ik had ze mee willen nemen naar de kerk, voor de oudpapieractie, maar ik denk er altijd pas aan als de dominee al halverwege is met zijn preek.

Nancy: Je hoort ook te luisteren naar wat hij zegt, en niet met je gedachten in het trapgat rond te hangen.

Mevr. Ranson: Ik begin altijd met de beste bedoelingen, maar ik raak altijd halverwege de draad kwijt.

Beany: Ik begrijp wat u bedoelt. De vorige keer dat ik naar de kerk ging, preekte de dominee over "zoek je heil bij het hogere" Toen ik thuis kwam, ben ik eens naar de zolder gegaan. Je staat er van te kijken wat ik daar allemaal tegenkwam.

Nancy: Ik denk niet, dat de dominee dat bedoeld heeft.

Beany: Dat denk ik ook niet, maar ik knapte er wel van op. Ik had er al maanden tegenaan zitten hikken dat ik die zolder eens op moest ruimen. Ik heb wat oude kleren gevonden en mijn nichtje Carol was er dolblij mee. Ze vond ze "onwijs gaaf" wat dat ook moge betekenen. Ik vond dat ze er verschrikkelijk uitzag, in die hobbezak, met de zoom op haar enkels. Maar smaken verschillen.

Mevr. Ranson: Vergeet niet dat je er zelf ook in gelopen hebt lang geleden.

Beany: Misschien. Maar ik zag er niet zo gek in uit als zij!
(ze gaat richting de deur, maar ze laat per ongeluk de kranten vallen. Ze raapt ze op, en ziet dan iets interessants en begint te lezen)

Mevr. Ranson: Beany!! *(haar reprimande heeft weinig effect)*

Beany: Sorry! Gek is dat met oude kranten, je pakt er een van de grond, of je stopt er een makreel in die je hebt gekocht, en dan heb je altijd een sappig verhaaltje te pakken.

Nancy: Bij mij zijn de interessantste stukken altijd verdwenen.

Beany: Of het is vet, van het klussen. Er stond een stuk in een van die kranten over een man die zijn vrouw zijn schoenen liet poetsen, drie keer per dag, en die haar liet smeken om elk dingetje wat ze wilde hebben, en die haar liet eten in het schuurtje buiten.

Nancy: Voor ik een man toch iets ging smeken. Dat zou me van mijn leven niet gebeuren. Heeft ze hem om zeep gebracht?

Beany: Nee, ze heeft echtscheiding aangevraagd.

Mevr. Ranson: Een man die een vrouw op die manier behandelt moet worden afgeschoten. Je kunt het je niet voorstellen dat dit soort mensen echt bestaat.

Beany: Dan moet je die boulevardblaadjes eens zien die ik lees. Lieverds. Dan weet je niet wat je meemaakt. Wat dacht je van vorige week, toen bouwvakkers de fundering van een flatgebouw moesten leggen, en er de lichamen van drie vrouwen vonden - dat wil zeggen, delen van hun lichamen.

Nancy: Ik herinner me niet dat ik dat heb gelezen.

Beany: O, maar dat is ook lang geleden. Ze hebben er jaren gelegen. de politie kon er niets van maken. De officier van justitie zei iets over "Vermoord door iemand, maar ze wisten niet wie."

Mevr. Ranson: Je bedoelt dat de moordenaar niet gevonden is?

Beany: Dat was het, zo zeiden ze het. Ik denk dat ze allemaal zijn vermoord door dezelfde man. Hij heeft ze natuurlijk om hun geld getrouwd, toen vermoord en toen begraven. *(ze komt er helemaal in)*

Nancy: Stond dat in de krant?

Beany: Gunst nee, naar dat ligt toch voor de hand. Drie lichamen. allemaal vrouwen, allemaal op dezelfde plaats. Je hoeft geen Sherlock Holmes te zijn, om dat op te lossen.

Nancy: Ik zal de inspecteur op het bureau vertellen dat hij jou maar in moet schakelen als hij iets moeilijks op te lossen heeft.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto